

יום חמישי, ט' באב התשפ"ו
23 ביולי 2026

נאומו של קצין השריון הראשי הנכנס, תת-אלוף אור וולוז'ינסקי

מפקד זרוע היבשה, אלוף נדב לוטן,
יו"ר עמותת יד לשריון, אלוף (מיל') סער צור,
משפחות שכולות יקרות ואהובות,
פצועי ונפגעי המלחמה,
מפקדי חיל השריון בעבר,
חבריי, מפקדי החילות,
מפקד המרכז לאימוני יבשה,
מפקדי האוגדות, החטיבות והגדודים,
אנשי חיל השריון בסדיר ומילואים,
חברי עמותת יד לשריון,
שפושניק וחברי מעמותת ברק,
חברי, אוהד מאור ומשפחתו,
משפחתי היקרה והאהובה,
אנשי זרוע היבשה,
מכובדי כולם.

השנה, במהלך חודש מאי יצאתי למסע בעקבות סיפור הישרדותה של סבתי אווה בבודפשט הונגריה.
כשצעדנו לעבר ביתה של סבתא ברחובות בודפשט, מרחק קצר מתחנת הרכבת שהפרידה בין חיים
למוות, סיפרה סבתא את סיפור גבורתה והישרדותה בשואה. שם בפינת הרחובות הולן אוצה - וראול
וולנברג בלב אירופה עם גרון חנוק ודמעות בעיניים נסגר לי מעגל נוסף.

מעגל היסטורי ומשפחתי אך גם מסר, מסר של מהות האחריות שלנו כמפקדים בצה"ל וכמנהיגים
לשמור על המדינה שלנו, הבית של העם היהודי. סבתא הייתה אז בת 3 שהתחילה המלחמה והשנה
היא חוגגת 90 והיא כאן איתנו גאה בלטרון.

מאז השואה דור המייסדים הקים מדינה לתפארת, אך עם זאת האתגרים והמבחנים שלנו כמדינה וכצבא לא פסקו. בשבעה באוקטובר 2023 נכשלנו במבחן הגדול ביותר שלנו - הגנה על אזרחי המדינה. את היום הזה לא נשכח. הטבח האכזרי שביצעו מחבלי חמאס ימשיך להדהד לעד ויהווה עבורנו לובשי המדים אור אדום בוהק ללמידה, להטלת ספק, לצניעות, לדבקות במשימה ולאחריות.

בשבעה באוקטובר 2023 הייתי מפקד חטיבה 188, כמו רבים מחברי קפצתי והקפצתי את פקודי לדרום שרק שני דברים עמדו לנגד עיננו, להציל כמה שיותר אזרחים ולהרוג את המחבלים. בזמן שחרצנו את שדות העוטף ויישובי הנגב המערבי עם זחלי הטנקים בניסיון להציל כמה שיותר אזרחים, חשבתי על הילדים הקטנים חסרי האונים שנמצאים עכשיו בממ"ד תחת פחד אימים ועל ההורים שלא יכולים לספק את אותו ביטחון הכל כך דרוש להם ולילדיהם.

ביום הזה זוקקו באופן הברור ביותר הטוב והרע ומהות האחריות שלנו לביטחון המדינה. אנו שנכשלנו באותו היום יצאנו למלחמה על הבית שנמשכת כבר מעל 1000 ימים. בימי המלחמה צה"ל הביא הישגים חסרי תקדים נגד אויבים מרים ואכזריים בדרום ובצפון ומעבר לכך.

אני יכול להעיד שתחושת הכשלון לא עוזבת אותנו לרגע, אך הרוח ותחושת האחריות לנצח את אויבנו, להביא להשבת החטופים הביתה במהלך הלחימה בעזה ולהבטיח ביטחון למדינה, הייתה ועודנה חזקה מהכל. במהלך המלחמה חיל השריון הוכיח פעם נוספת את חשיבותו המכרעת בשדה הקרב. לוחמי השריון בסדיר ובמילואים הובילו וממשיכים להוביל את התמרון הצה"לי בשטחים המורכבים ביותר בעזה, בלבנון ובסוריה.

במלחמה התבהר באופן שאינו ניתן לערעור כי לא קיים בשדה הקרב היבשתי עוצמה ייחודית ובעלת משמעות גדולה יותר מארבעה לוחמי שריון בתוך טנק המרכבה. ראינו זאת בשבעה באוקטובר וראינו זאת לאורך כל המלחמה.

במהלך הקרבות במלחמה הנוכחית – איבד חיל השריון 141 מאנשיו, מפקדים, לוחמים וחיילים בסדיר ובמילואים אשר התייצבו ללא היסוס למול האויב ושמו את המשימה לנגד עיניהם ולפני הכל. חלקם היו חברי הקרובים ביותר.

עשרים ושמונה לוחמים - חיילים ומפקדים נפלו תחת פיקודי במלחמה, אנשים יוצאי דופן ומעוררי השראה, הם נוספו לאלפי נופלי חיל השריון לאורך השנים. לוחמים רבים נפצעו בגוף ובנפש, עברו ועודם עוברים מסע ארוך של שיקום והתמודדות יומיומית. גם לאחר שהקרבת הסתיים עבורם בלחימה, הקרב על השיקום ממשיך מדי יום ואנחנו נמשיך ללוות אותם לכל אורך הדרך.

במעמד מכובד זה נוכחות משפחות שכולות רבות ממלחמות העבר ועד המלחמה הנוכחית. אחד הדברים הכואבים ביותר היא העובדה שזכיתי להכיר רבים מהנופלים רק לאחר נפילתם וזה מתוך המפגש המרגש כל כך עם המשפחות השכולות שבאצילות נפש בתכו הפני את בתיהם וליבם. כאן אני רוצה להעביר לכם המפקדים מסר - תשקיעו בהכרת פקודיכם, זה דור מדהים, מרגש, מחויב ומוכשר. לא תצטערו.

משפחות שכולות יקרות, אני משפיל מבטי למולכן אך חשוב לי שתדעו כי אני עומד כאן כשרוח הנופלים מובילה אותי. אני פה בשליחותם ואעשה הכל על מנת לשמור על המורשת שהשאירו אחריהם ולהיות ראויים - להם ולכן משפחות יקרות על ההקרבה הבלתי ניתנת לתיאור. באחריותנו ללמוד ולהפיק לקחים, לבנות את כוחו של צה"ל וחיל השריון לאור לקחי המלחמה, לתחקר ולהשתפר, לשמור על צניעות, לא להתפשר לרגע על סטנדרט מקצועי, מבצעי וערכי ברור.

בניין הכוח של היום - בהכשרות, בסדיר ובמילואים כאחד, יכין אותנו לאתגרים הקרובים והרחוקים ויאפשר לנו ביטחון לשנים רבות קדימה. בניין הכוח יבוצע בשיתוף פעולה של גופי המטה ויחידות המבצעות מתוך חיבור והבנת צורכי השעה וצפיית אתגרי העתיד.

אוהד, במהלך המלחמה פיקדת על חיל השריון בהצטיינות, הובלת תהליכי בניין כוח משמעותיים ששיפרו את החיל בזמן אמת ובראיה ארוכת טווח, אבל מעבר להכל היית שם בשבילנו המפקדים. רגעים רבים קשים ומשמחים אנו נוצרים בליבנו יחד. שעות של שיחות, חוויות ועבודה משותפת. בשמי ובשם כל אנשי השריון בסדיר ובמילואים אני אומר לך תודה והערכה עצומה, דרכנו אינן נפרדות גם לא בטקס זה, ולמרות שזה לפעמים קשה אני בטוח שלא תשכח מאיפה באת. אוהב אותך ומעריך מאוד.

מפקדי – נדב, מפקד זרוע היבשה, שוב אנו נפגשים, תודה על אמון ארוך השנים. מבטיח שאעשה הכל על מנת להצדיק אמון זה ויחד נוביל את חיל השריון וזרוע היבשה קדימה. משפחתי היקרה, הורי, אחיותי, סבתא והמשפחה המורחבת, תודה על תמיכה ארוכת שנים, תודה על חינוך לאהבת הארץ, למחויבות ואחריות, תודה שאתם שם בשבילנו בכל רגע.

משפחתי האהובה, אתם הכל בשבילי, אני פה בזכותכם ולמענכם. שיר, תודה על צעידה משותפת, מאתגרת וקשה אך גם מלאת גאווה. אוהב אותך ואתכם מאוד.

אנשי חיל השריון, בנובמבר שנת 2000 התגייסתי לחיל השריון לחטיבה 188. כן, אני אותו החייל שהיה תלוי לו מעל המיטה דגל החיל בצבעי השחור והירוק. גאוותי לא השתנתה מאז, אך אהבתי מאז ומעולם הייתה קודם כל לאנשים ואחרי זה לטנקים. המשרתות והמשרתים בחיל השריון, אלו על גבי המרכבות, בסיוע הקרבי ובמערכי המנהלה והטנא, אלו בקבע, בסדיר, ובמילואים, הם זן מיוחד – מקצועי וערכי, גאה וצנוע.

בתקופה היסטורית זו, רגע לפני תשעה באב נבטיח שנמשיך לדבוק בצדקת הדרך, לדאוג לאנשינו, ללמוד, להשתפר ולהוביל את צבא היבשה ביחד עם חברנו משאר חיילות היבשה. עם שותפנו באוויר, בים, ובשאר המערכים לניצחון במלחמה ולהגנה על המדינה. נמשיך לזכור ולהזכיר את הנופלים בכל מקום וזמן, לצעוד לאורם בשליחות ומציונות. ברעות לוחמים ושריונאים.
תודה.